

Значење појма филозоф се мења. Време је. То је све мање човек који *мисли* о проблемима постојања, то је човек који се одриче *мишљења*

о проблемима у миру и рату. Филозофом се представља Бернард Анри Леви. Али он говори као журналиста или као пропагандиста једне тезе.

Јавио се текстом „Правда за Јована Дивјака” да би још једном, са нескривеном мржњом према једној страни у грађанско-националном рату у БиХ, лансирао поруку да правде за Србе нема.

А могао је да нас просветли својим одговорима на питање – да ли је херој опсаде Сарајева могао да буде и злочинац у једном дану борбе са српским војницима? Ценили би његов ум да нам саопшти како су сви официри подложни ратним злочинима „сем Јове Дивјака”. А ко би други знао више од Анри Левија да нам одржи предавање о “моралу и идеји европске правде”. Тако смо жедни правде!

А могао је да нас просветли својим одговорима на питање – да ли је херој опсаде Сарајева могао да буде и злочинац у једном дану борбе са српским војницима?

Уместо тога, француски филозоф се спустио на најниже гране фалсификације. За њега је чињеница оно што он напише а не оно што је чулима констатовано. Тако он без стида грча на лицу пише: 1) како се “улицама Београда шета Ратко Младић”, 2) како је Сарајево било “опседнут град”, 3) како је то био “рат против цивила”, 4) како је једна страна била “пијана од насиља и мржње”.

Дакле, у “Правди за Дивјака”, филозоф се заправо расписао о рату у БиХ и искористио прилику да заштити некадашње лажи о Србима које под притиском чињеница полако избијају на светло истине. Већ подуже никога озбиљног не треба уверавати да је то био ратни сукоб три националне заједнице за своја права и свој идентитет, да масакар није трајао 3 и по године, да је град био подељен на српски и муслимански део, да су ратовале две војске а цивили су страдали на обе стране. А да је Босна била толерантна мултиконфесионална држава, до ратног сукоба не би ни дошло. Ову страну рата Анри Леви не види у тексту који хоће правду за једног човека. Он тражи да Европа нађе свој дух и одмах пусти Јована Дивјака на слободу! Европска правда? Да, управо тако!

У “Правди за Дивјака”, филозоф се заправо расписао о рату у БиХ и искористио прилику да заштити некадашње лажи о Србима које под притиском чињеница полако избијају на светло истине.

А филозоф се могао упитати да ли Срби имају право на европску правду? У тој колони војника која је по споразуму напуштала касарну, мучки је убијено њих 42. Да ли је неко одговоран за тај злочин? Француски филозоф ладно каже НЕ. Кога брига за тај масакр! Правосудни органи Србије траже одговорне за убиства војника, један од осумњичених је и Јован Дивјак. Али, ево га неизбежни Анри Леви који ће одмах рећи –нема кривице, нема одговорности – пуштај Јову и све остале.

Шта је заборавио филозоф? Има ли европске правде за истерани српски народ из Хрватске? И да ли је по правди бомбардована Србија 72 дана и ноћи авионима НАТО? Нема ни речи о овим страдањима. Нема речи “правда за Србе”. Али је има за једног осумњиченог генерала који треба и пре судског поступка да буде амнестиран!

И тако је наш филозоф отишао да спава мирно и безбрижно. Правда има статус привилегије.

И тако је наш филозоф отишао да спава мирно и безбрижно. Правда има статус привилегије.

Бедна филозофија Бернарда Анри Левија

Пише: Зоран Аврамовић
четвртак, 17 март 2011 08:06

Српске жртве не постоје, ако постоје не треба тражити време на њих. Ко шљиви убијене Србе? За њих нико не треба да одговара.

Да ли и Срби могу да се надају правди? Не европској, већ правди у изворном значењу – сви су једнаки пред законима.

Ах, да, може ли филозоф бити расиста? – питање за српске филозофе. Извињавам се, у великом броју они су дубоко замишљени над судбином бића.